

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Employment Tribunals, Birmingham (Regatul Unit) la
6 mai 2014 – Kathleen Greenfield/The Care Bureau Ltd**

(Cauza C-219/14)

(2014/C 223/11)

Limba de procedură: engleza

Instanța de trimitere

Employment Tribunals, Birmingham

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Kathleen Greenfield

Pârâtă: The Care Bureau Ltd

Întrebările preliminare

- (i) „Principiul *pro rata temporis*”, astfel cum este prevăzut la clauza 4 alineatul (2) din Acordul-cadru, trebuie interpretat în sensul că impune ca o dispoziție de drept național (precum articolele 13, 13A și 14 din Regulamentul privind timpul de lucru) să aibă ca efect faptul că, în circumstanțele în care există o creștere a numărului orelor de lucru ale unui angajat, volumul concediului deja acumulat trebuie ajustat proporțional cu noul număr de ore de lucru, cu rezultatul că lucrătorul care și-a mărit numărul orelor de lucru are dreptul la un concediu recalculat în funcție de orele suplimentare?
- (ii) Clauza 4 alineatul (2) din Acordul-cadru sau articolul 7 din Directiva privind timpul de lucru ⁽¹⁾ trebuie interpretate în sensul că se opun ca o dispoziție de drept național (precum articolele 13, 13A și 14 din Regulamentul privind timpul de lucru) să aibă ca efect faptul că, în circumstanțele în care există o creștere a numărului orelor de lucru ale unui angajat, volumul concediului deja acumulat trebuie ajustat proporțional cu noul număr de ore de lucru, cu rezultatul că lucrătorul care și-a mărit numărul orelor de lucru are dreptul la un concediu recalculat în funcție de noul număr de ore?
- (iii) Dacă răspunsul la întrebarea (i) și/sau la întrebarea (ii) este afirmativ, recalcularea se aplică numai la acea parte a anului de referință pentru calculul concediului în care angajatul a lucrat ore suplimentare sau la o altă perioadă?
- (iv) La calcularea perioadei de concediu efectuate de un lucrător, clauza 4 alineatul (2) din Acordul-cadru sau articolul 7 din Directiva privind timpul de lucru trebuie interpretate în sensul că impun ca o dispoziție de drept național (precum articolele 13, 13A și 14 din Regulamentul privind organizarea timpului de lucru) să aibă ca efect adoptarea unei abordări diferite după cum este vorba despre calcularea unei indemnizații pentru compensarea concediului anual plătit al unui angajat la încetarea raportului de muncă sau despre calcularea dreptului la concediul anual restant al unui angajat atunci când acesta rămâne angajat?
- (v) Dacă răspunsul la întrebarea (iv) este afirmativ, care este diferența de abordare care trebuie adoptată?

⁽¹⁾ Directiva 2003/88/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 4 noiembrie 2003 privind anumite aspecte ale organizării timpului de lucru (JO L 299, p. 9, Ediție specială, 05/vol. 7, p. 3).

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Juzgado de Primera Instancia n° 7 de Las Palmas de Gran
Canaria (Spania) la 7 mai 2014 – Tecom Mican S.L./Man Diesel & Turbo SE**

(Cauza C-223/14)

(2014/C 223/12)

Limba de procedură: spaniola

Instanța de trimitere

Juzgado de Primera Instancia n° 7 de Las Palmas de Gran Canaria

Părțile din procedura principală

Petentă: Tecom Mican S.L.

Cealaltă parte: Man Diesel & Turbo SE

Întrebările preliminare

- 1) Poate fi considerat „act extrajudiciar”, în sensul articolului 16 din Regulamentul nr. 1393/2007 al Parlamentului European și al Consiliului din 13 noiembrie 2007 ⁽¹⁾, un act încheiat exclusiv sub semnătură privată, chiar dacă nu a fost emis de o autoritate sau de un funcționar public din afara sistemului judiciar?
- 2) În cazul unui răspuns afirmativ, orice act sub semnătură privată poate fi considerat act extrajudiciar sau este necesar ca acesta să îndeplinească anumite caracteristici specifice?
- 3) În cazul în care un act sub semnătură privată îndeplinește astfel de caracteristici, un cetățean al Uniunii poate solicita comunicarea și notificarea lui prin procedura prevăzută la articolul 16 din actualul Regulament nr. 1393/2007 al Parlamentului European și al Consiliului din 13 noiembrie 2007 atunci când a realizat comunicarea respectivă și prin intermediul altei autorități publice din afara sistemului judiciar, precum un notar?
- 4) În vederea aplicării articolului 16 din Regulamentul nr. 1393/2007, trebuie să se țină seama de faptul că o astfel de cooperare are incidență transfrontalieră și este necesară pentru buna funcționare a pieței interne? În ce situații trebuie să se aprecieze că respectiva cooperare are „incidență transfrontalieră și este necesară pentru buna funcționare a pieței interne?”

⁽¹⁾ Regulamentul nr. 1393/2007 al Parlamentului European și al Consiliului din 13 noiembrie 2007 privind notificarea sau comunicarea în statele membre a actelor judiciare și extrajudiciare în materie civilă sau comercială (JO L 324, 10.12.2007, p.79).

**Cerere de decizie preliminară introdusă de tribunal d'instance de Dieppe (Franța) la 8 mai 2014 –
Facet SA/Jean Henri**

(Cauza C-225/14)

(2014/C 223/13)

Limba de procedură: franceza

Instanța de trimitere

Tribunal d'instance de Dieppe

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Facet SA

Pârât: Jean Henri

Întrebările preliminare

- 1) Articolul 22 din Directiva 2008/48/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 23 aprilie 2008 privind contractele de credit pentru consumatori ⁽¹⁾, interpretat în lumina Directivei 93/13/CEE a Consiliului din 5 aprilie 1993 privind clauzele abuzive în contractele încheiate cu consumatorii ⁽²⁾, interzice existența și aplicarea unor clauze standard în contractele de credit, privind recunoașterea de către consumator a executării obligațiilor creditorului?
- 2) Principiul general al efectivității dreptului comunitar și articolul 22 din Directiva 2008/48/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 23 aprilie 2008 privind contractele de credit pentru consumatori, interpretat în lumina Directivei 93/13/CEE a Consiliului din 5 aprilie 1993, se opun posibilității creditorului de a face dovada obligațiilor sale precontractuale și contractuale doar prin intermediul clauzelor standard inserate în contractele de credit, privind recunoașterea de către consumator a executării acestora, fără a prezenta instanței documentele emise de el și predate împrumutatului?

⁽¹⁾ Directiva 2008/48/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 23 aprilie 2008 privind contractele de credit pentru consumatori și de abrogare a Directivei 87/102/CEE a Consiliului (JO L 133, p. 66).

⁽²⁾ JO L 95, p. 29, Ediție specială, 15/vol. 2, p. 273.